

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Aquæ reliquæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

cio nostro, quæ modico temporis momento vinum fiat, ut receptos ad nos populos sentire & facere nobiscum intelligamus. Quamvis longe sublimiore significato, preces quæ huiusmodi mysterio adhibentur, humanam naturam indigent aggregari ad divinam, uti divina humanam ad se traxit. Hinc Irenæus de Ebionitis loquens, qui unionem Dei & hominis non recipiebant: *Reprobant, inquit, hanc commissionem vini celestis, & sola aqua seculari potari esse volunt.* Alio tamen modo sententiæ; longe faciliore aquam vino mixtam ajunt ab Esaia, *Caupones tui miscent vinum aqua, ut id scilicet et innueres,* quod austero amariorique Dei præcepto, jam tum Judæi illi seniores aquæ dilutionem immiscere cœpissent, multa que laxare, & in commodum suum indulgere sibi, legem adulterantes, cum alioquin legem observare fingerent, & quæ minimi momenti essent, religiosissime custodirent, quod eis pluribus objectum est à Domino; ut de menthæ decimatione, & cameli devoratu, tum illud aperitissime:

Capit. 8.

Matth. 15.

Quare vos transgredimini præceptum Dei propter traditionem vestram? Nam, ut inquit Irenæus, non solum per pravaricationem frustrati sunt legem Dei miscentes vinum aqua, sed & suam legem contrariam statuerunt, quæ Pharisæica vocabatur, in qua quædam quidem auferbant, quædam vero addabant, & ex libidine sua interpretabantur: & ut ait Esaia, & Psalmographus subscribit, labis Deum honorabant, cor autem eorum à Deo procul abest, eumque frustra colebant, cum doctrinæ & præcepta hominum edocerent.

AQUÆ RELIQUÆ. CAP. XVII.

Aquarum
distinctio.

Quoniam vero varia admodum est aquarum consideratio, operæ pretium videtur priusquam huic commentario finem imponamus, aquas distinguere, singularumque; mox specierum significata pertractare. Primæ autem omnium videntur esse pluvia, de quibus abunde est à nobis disputatum. His nubes necessario conjunguntur, harum igitur significationes statim subjiciemus. Subsequuntur inde fontes, mox fluvii, in quos naturæ ipsius impulsu torrentes inferentur, dein confluentia erit cataraëta. Hinc se offeret mare vastum & magnum, cujus pars nobis erit præsulcanda, hæc demum, quæ in conspicuo sunt enumeratis, descensus erit in abditam puteorum profunditatem. In universum autem aquæ singulæ, vel limpida, tranquillæque reperientur, vel turbida atque procellifera, quo constituto, singularum hieroglyphica commodius exequemur.

NUBES PROPHETÆ. CAP. XVIII.

Nubium
hieroglyphica.

Cap. 5.

Nubes in Divinis literis Prophetarum significato passim posita, in quas scilicet Dei veritas extenditur, atque hæc dicuntur mandatum Domini audire, & quo tempore quoque loco pluvia sine obfundendæ cognoscere, & à quibus etiam eas suspendere ipsa res exigat. De quibus, uti superius habebitur, Esaia, *Et mandabo nubibus meis ne pluant super eam imbrem.* Domum enim Israel vineam appellat Vates divinissimus, mandatumque ait nubibus ne super eam pluerent, hoc est, ne Prophetæ oracula sua ulterius in Israeliticum populum conspergerent. Quod autem ad nubem facit, manifestum est eam fuisse multa obscuritatis caligine circumfusam, arcanumque; illud de Christo mysterium, unde nostra omnis doctrina defluxit, per tenebrosas aquas, densissimis quippe nubibus collectas, Psal. xvii. indicari Theologi monuerunt. Nam ubi, *Et nebula pulvis pedum ejus,* Eucherius nebulas pro mysteriorum velamento hieroglyphice positas ait. Nam & caligo in id accipitur significatum: uti potest quæ divinorum secretorum operimentum intelligatur, ut Psal. *Caligo sub pedibus ejus:* atque ubi: *Posuit tenebras latibulum suum.* Est & ubi significant perperam admissorum abolitionem, ut apud Esaia: *Delevi ut nubem iniquitatem tuam, & quasi nebulam peccata tua,* Eucherius idem, ubi legitur: *Velut nubes pertinuit salus mea,* iniquorum ait tempora significari. Quinetiam propter eandem Prophetæ durtiem atque difficultatem, doctrinamque; solido velut quodam corpore concretam acerrime disfluentem, ex grandinis metaphora signatam Psal. vii. viri iidem divina mente prædicta didere. Alioquin nix, glacies, & grando in Divinis literis plurimum ponuntur pro durtia atque rigore delinquentium. Et quod ait Dominus, *Omne ne fuga vestra fiat hyeme vel Sabbato:* sunt quæ peccatorum immunditiis occupatam, scelerumque voraginibus immerfam atque detentam; per Sabbathum autem, cessationis diem innui vere dicant, cavendum idem tamen ne cum dies illa ingruerit, desides & à bonis operibus cessantes deprehendamus. Non enim sufficiat non peccare nisi bona etiam

Psal. 17.

Cap. 44.

Matth. 24.